

ส่วนที่ ๒ ผลงานที่เป็นผลการปฏิบัติงานหรือผลสำเร็จของงาน

๑. เรื่อง ความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมการใช้คุณมือเฝ้าระวังและส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัย(DSPM)ของผู้ปกครองเด็กก่อนวัยเรียนที่มารับบริการในคลินิกเด็กดี คลินิกหมออกรอบครัวตำบลสาระแก้ว

๒. ระยะเวลาที่ดำเนินการ จันวาคม ๒๕๖๔ – พฤษภาคม ๒๕๖๕

๓. ความรู้ ความชำนาญงาน หรือความสามารถที่ใช้ในการปฏิบัติงาน

ความรู้เรื่องพัฒนาการเด็กปฐมวัย เด็กปฐมวัย คือ เด็กที่มีอายุตั้งแต่ปีวัย ๖ ปี การอบรมและเลี้ยงดู แก่เด็กปฐมวัยมีความสำคัญอย่างมาก เนื่องจากเด็กวัยนี้ต้องการการเรียนรู้ ในสิ่งแวดล้อมรอบๆตัว ผ่านประสบการณ์สัมผัสห้อง ๕ ด้าน จากบิดา มารดา คนรอบข้างและสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะส่งผลให้เกิดพัฒนาการที่เป็นรากฐานของบุคลิกภาพอุปนิสัย และการเจริญเติบโตทั้งทางร่างกายและจิตใจ สมอง ศติปัญญา ความสามารถ เพราะเด็กในช่วงตั้งแต่ปีวัย ๕ ปี ระบบประสาทและสมองจะเจริญเติบโตในอัตราสูงสุด (ประมาณ ๘๐ % ของผู้ใหญ่) การอบรมปลูกฝังสร้างเสริมพัฒนาการทุกด้านให้แก่เด็กปฐมวัยได้เจริญ เติบโตเต็มศักยภาพในช่วงอายุนี้ จะเป็นรากฐานที่ดีจะให้เข้าเติบโตเป็นเยาวชนและพลเมืองที่ดี เฉลี่ยวฉลาด คิดเป็นทำ เป็น และมีความสุข

พัฒนาการเด็กอายุ ๐-๑๒ เดือน ช่วงวัยทารกเป็นวัยแห่งการเริ่มต้นเรียนรู้ เด็กวัยนี้จะเรียนรู้ในการพยายามร่างกายส่วนต่าง ๆ การทำงานของขา มือ นิ้ว หู ตา สมอง ฯลฯ โดยในช่วงอายุ ๑๒ เดือน เด็กจะเริ่มควบคุมการทำงานส่วนต่าง ๆ ของร่างกายได้ดีขึ้น หยิบจับของขึ้นเล่น ๆ ได้ ลูกขี้นั่งจากท่านอนเองได้ คลาน หมุน เอี้ยวตัวเองได้โดยที่ผู้ใหญ่ไม่ต้องช่วยเหลือ เด็กสามารถจดจำใบหน้าของแม่ได้ เริ่มสื่อสารได้ด้วยการร้องไห้ หัวเราะ ส่ายหัว โบกมือ พูดอ้ออ หรือทำตามคำสั่งง่าย ๆ

พัฒนาการเด็กอายุ ๑ ปี เริ่มควบคุมการทำงานของร่างกายได้มากขึ้น เป็นช่วงวัยหัดเดิน สามารถยืนหรือเดินได้ด้วยตัวเองในช่วงระยะเวลาสั้น ๆ ควบคุมการทำงานของนิ้วมือได้ดีขึ้น หยิบจับของขึ้นเล่น ๆ ได้เก่งขึ้น แสดงความต้องการได้ชัดเจนขึ้น เช่น ทำท่าทาง เปล่งเสียง หรือแสดงความสนใจต่อสิ่งที่ชอบ มองตามนิทานภาพ เริ่มคาดหวังหรือขี้ดีเขียนบนกระดาษได้ และสามารถจดจำคำพัฟ่ง่าย ๆ ได้

พัฒนาการเด็กอายุ ๒ ปี เด็กวัยนี้สามารถเคลื่อนไหวร่างกายทุกส่วนได้อย่างคล่องแคล่ว มีความสนใจสิ่งรอบตัวมากขึ้น กระตือรือร้น อยากรู้อยากเห็น อยากรำราจสิ่งแปลกใหม่ เด็กวัยนี้จะเป็นวัยที่ต้องระมัดระวังเป็นพิเศษ

พัฒนาการเด็กอายุ ๓ ปี ช่วงวัยนี้กล้ามเนื้อหั้นแม้เล็กและมัดใหญ่ของเด็กเริ่มแข็งแรงขึ้น เด็กจะรู้สึกสนุกกับการเคลื่อนไหวร่างกาย มีพัฒนาล้านเหลือ ขอบวิงเล่น ขอบออกกำลังกาย สามารถกระโดดขาเดียวได้ ขึ้นลงบันไดอย่างคล่องแคล่ว ปีนป่ายของเล่นได้อย่างสนุกสนาน สามารถช่วยเหลือตัวเองเบื้องต้นได้

พัฒนาการเด็กอายุ ๔ ปี หรือช่วงวัยอนุบาล สามารถเตรียมความพร้อมลูกเพื่อเข้าเรียนระดับอนุบาลได้แล้ว เพราะเด็กวัยนี้สามารถทำงานคำสั่งได้มากขึ้น คิดอย่างเป็นเหตุเป็นผลได้ ตัดสินใจเองได้ การควบคุมกล้ามเนื้อมัดต่าง ๆ เป็นไปอย่างมั่นคงมากขึ้น ช่วยเหลือตัวเองได้มากขึ้น วิเคราะห์ทรงตัว ฯ ได้ เริ่มนับเลขได้ ขณะเดียวกันก็เป็นวัยที่ซ่างซักซ่างาม เพราะเด็กสามารถจดจำสิ่งต่าง ๆ รอบตัวได้มากขึ้น

พัฒนาการเด็กอายุ ๕-๖ ปี เด็กสามารถควบคุมการทำงานของร่างกายทุกส่วนได้ดีขึ้นมาก เล่นของเล่นฝึกทักษะ เช่น ตัวต่อเลโก้ขึ้นเล็ก ครอบครัว ฯลฯ ได้ดีขึ้น ช่วยเหลือตัวเองแบบผู้ใหญ่ไม่ต้องช่วยเหลือได้ ช่วยงานบ้านได้ดีขึ้น จดจำคำพัฟ์ได้มากขึ้น และเลือกใช้คำพัฟ์ได้เหมาะสมกับสถานการณ์มากขึ้น เด็กเริ่มสนใจสังคมรอบข้างมากขึ้น เริ่มอยากรู้เพื่อน สามารถปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นได้ รู้จักความรับผิดชอบและการทำงานกฎกติกา

ความรู้เรื่องคุณมือการเฝ้าระวังและส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัย(DSPM) ประสบการณ์การใช้คุณมือ DSPM ในกระบวนการประเมินพัฒนาการเด็กตามช่วงอายุ คือ ๕ เดือน ๑๙ เดือน ๓๐ เดือน ๔๒ เดือน และ ๖๐ เดือน ทั้งในคลินิกสุขภาพเด็กดี หมู่บ้าน/ชุมชน และในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

๔. สรุปสาระสำคัญ ขั้นตอนการดำเนินงาน และเป้าหมายของงาน

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมการใช้คุณมือเฝ้าระวังและส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัย(DSPM) ของผู้ปกครองเด็กปฐมวัย

๑. เพื่อศึกษาความรู้เกี่ยวกับพัฒนาการเด็กปฐมวัยและความรู้การใช้คุณมือเฝ้าระวังและส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัย(DSPM)ของผู้ปกครอง

๒. เพื่อศึกษาทัศนคติต่อการใช้คุณมือเฝ้าระวังและส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัย(DSPM)ของผู้ปกครอง

๓. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้คุณมือเฝ้าระวังและส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัย(DSPM)ของผู้ปกครอง ประชากรในการศึกษาวิจัย

ผู้ปกครองเด็กอายุ ๐-๕ ปี ที่พาเด็กมารับบริการที่คลินิกสุขภาพเด็กดี ที่คลินิกหมอครอบครัวตำบลสาระแก้ว อำเภอเมือง จังหวัดสาระแก้ว จำนวน ๙๘ คน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ในครั้งนี้ได้จากการคำนวณ โดยใช้สูตรตารางสำเร็จรูปของเครจซีและมอร์แกน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

คือ แบบสอบถามเรื่องความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมการใช้คุณมือเฝ้าระวังและส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัย(DSPM)ของผู้ปกครองเด็กก่อนวัยเรียนที่มารับบริการในคลินิกเด็กดี คลินิกหมอครอบครัวตำบลสาระแก้ว ประกอบด้วย ๔ ตอน จำนวน ๓๗ ข้อ ดังนี้

ตอนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ให้เลือกตอบ(Check List) เพียงข้อเดียว จำนวน ๗ ข้อ

ตอนที่ ๒ ความรู้เรื่องพัฒนาการเด็กและความรู้การใช้คุณมือเฝ้าระวังและส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัย(DSPM)ของผู้ปกครอง เป็นการวัดความรู้ความเข้าใจ ลักษณะคำถามเป็นคำถามปลายปิด คำตอบมีเพียง ๒ คำตอบ คือ ถูก และ ผิด จำนวน ๑๐ ข้อ ถ้าตอบถูกให้ ๑ คะแนน ตอบผิดให้ ๐ คะแนน ใช้ทฤษฎีการแบ่งระดับของ Best,John W.,๑๙๘๑

ตอนที่ ๓ ทัศนคติต่อการใช้คุณมือเฝ้าระวังและส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัย(DSPM) ของผู้ปกครอง เป็นการวัดความคิดเห็น ใช้มาตราวัดแบบ Likert Scale ๕ ระดับ จำนวน ๑๐ ข้อ

ตอนที่ ๔ พฤติกรรมการใช้คุณมือเฝ้าระวังและส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัย(DSPM) ของผู้ปกครอง เป็นการวัดความสมำเสมอในการปฏิบัติ จำนวน ๑๐ ข้อ

การสร้างและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

๑. ศึกษา บททวนเอกสารและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

๒. สร้างแบบสอบถามจากการบททวนวรรณกรรม นำมาปรับปรุงให้สอดคล้องเหมาะสม และนำไปทดสอบความตรงเชิงเนื้อหา โดยให้ผู้เชี่ยวชาญทำการตรวจสอบ จากนั้นนำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

๓. จากนั้นนำไปทดลองใช้กับกลุ่มผู้ปกครองที่มีลักษณะคล้ายกับกลุ่มตัวอย่าง และนำไปให้ความเที่ยง (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟ่า (Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นความรู้เรื่องพัฒนาการเด็ก เท่ากับ ๐.๘๐ ค่าความเชื่อมั่นทัศนคติต่อการใช้คุณมือเฝ้าระวังและส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัย(DSPM) เท่ากับ ๐.๘๕ ค่าความเชื่อมั่นพฤติกรรมการใช้คุณมือเฝ้าระวังและส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัย(DSPM) เท่ากับ ๐.๘๗

๔. จัดพิมพ์แบบสอบถาม และนำไปเก็บข้อมูลกลุ่มประชากรตัวอย่าง การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูล ดังนี้

๑. ชี้แจงรายละเอียดสร้างความเข้าใจ และแจกแบบสอบถามให้แก่ผู้ปักครองที่พำนักมารับบริการที่ WCC

๒. นำข้อมูลจากแบบสอบถามที่ได้มาตรวจสอบความสมบูรณ์ ความถูกต้อง เพื่อนำมาวิเคราะห์ข้อมูล
๓. นำมาข้อมูลมาคีย์เข้าสู่ระบบโปรแกรม Excel

๔. สรุปผลและรวมข้อมูลทั้งหมดเพื่อนำเสนอผลการวิจัย

การพิทักษ์สิทธิของกลุ่มตัวอย่าง

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้พิทักษ์สิทธิของกลุ่มตัวอย่าง โดยผู้วิจัยเป็นผู้ซึ่งจะให้กลุ่มตัวอย่างทราบ เกี่ยวกับรายละเอียดของการศึกษา การยินยอมของกลุ่มตัวอย่างในการตอบแบบสอบถามที่เป็นไปตามความสมัครใจ กลุ่มตัวอย่างมีสิทธิตอบหรือไม่ตอบแบบสอบถาม และสามารถถูกต้องในการตอบแบบสอบถามได้ โดยไม่ต้อง อธิบายเหตุผลให้ผู้วิจัยทราบ และไม่สูญเสียผลประโยชน์ที่พึงได้รับ แบบสอบถามที่ใช้ไม่มีการระบุชื่อ-นามสกุล หรือรหัสประจำตัวของกลุ่มตัวอย่าง ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างจะรักษาไว้เป็นความลับ การนำเสนอผลการศึกษา จะนำเสนอด้วยรวม เพื่อประโยชน์ทางการศึกษา และเป็นข้อมูลในการนำไปพัฒนางานต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

นำข้อมูลทั้งหมดมาลงรหัสบันทึกข้อมูลในคอมพิวเตอร์ ตรวจสอบความถูกต้อง ความครบถ้วน
วิเคราะห์ข้อมูลด้วย สถิติ ร้อยละ(Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

๕. ผลสำเร็จของงาน (เชิงปริมาณ/คุณภาพ)

ผลการวิจัยพบว่า ลักษณะทางประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นเพศหญิงมากที่สุดจำนวน ๘๖ คน ร้อยละ ๘๖.๗๖ เพศชายจำนวน ๑๒ คน ร้อยละ ๑๓.๒๔ ช่วงอายุ ๓๑-๔๐ ปี มีจำนวนมากที่สุดจำนวน ๔๐ คนที่ ร้อยละ ๔๐.๔๒ รองลงมาคือช่วงอายุ ๒๑-๓๐ ปี จำนวน ๓๙ คน ร้อยละ ๓๙.๘ และน้อยที่สุดอายุไม่เกิน ๒๐ ปี ร้อยละ ๔.๐๘ ระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนมากที่สุดคือระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่า จำนวน ๒๙ คน ร้อยละ ๒๙.๖ ด้านสถานภาพพบสถานภาพสมรสจำนวนมากที่สุดจำนวน ๖๙ คน ร้อยละ ๗๐.๔๑ รองลงมาคือโสด จำนวน ๒๓ คน ร้อยละ ๒๓.๔๗ สถานะความสัมพันธ์กับเด็ก เป็นมารดา ๖๗ คนคิดเป็นร้อยละ ๖๘.๓๗ รองลงมาเป็น ตา ยาย ปู่ ย่า และ ลุง ป้า น้า อา ร้อยละ ๑๓.๒๗ และ ๑๐.๒ ตามลำดับ อาชีพรับจ้างมี จำนวนมากที่สุดจำนวน ๓๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๗.๕๕ รองลงมาคือ ไม่ได้ทำงาน และพนักงานรัฐ/เอกชน ร้อยละ ๑๙.๓๙ และ ๑๗.๓๕ การเคยเลี้ยงดูเด็กต่ำกว่า ๕ ปีมาก่อน ไม่เคยเลี้ยงดูเด็กมากกว่า ๕ ปีจำนวน ๓๑ คน ร้อยละ ๓๑.๖๓ เคยเลี้ยงดูเด็ก จำนวน ๖๗ คน ร้อยละ ๖๘.๓๗

ความรู้เรื่องพัฒนาการเด็กและความรู้เรื่องคุณมือฝีมือฝ่าวังและส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัย(DSPM) พบร่วมกัน กลุ่มผู้ปักครองมีความรู้อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ ๕.๗๓ คะแนน จากคะแนนเต็ม ๑๐ คะแนนแสดงให้เห็นว่า มาตรฐานหรือบิดาหรือผู้เลี้ยงดูเด็กที่บ้าน ยังขาดความรู้ความเข้าใจ ไม่ทราบถึง พัฒนาการเด็กแต่ละช่วงวัยและรายละเอียดของคุณมือ DSPM ทั้งที่ความรู้เรื่องนี้ถูกบรรจุในคุณมือ DSPM ที่มาตราเด็กจะได้รับทุกคนเมื่อตอนหลังคลอด

ทัศนคติต่อการใช้คุณมือฝีมือฝ่าวังและส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัย(DSPM) พบร่วมกัน กลุ่มผู้ปักครองมี ระดับทัศนคติต่อการใช้คุณมือฝีมือฝ่าวังและส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัย (DSPM) อยู่ในระดับมาก

พฤติกรรมการใช้คุณมือฝีมือฝ่าวังและส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัย(DSPM)พบร่วมกัน กลุ่มผู้ปักครองมีระดับ ความเหมาะสมของพฤติกรรมอยู่ในระดับพอใช้ แสดงให้เห็นว่าการใช้คุณมือ DSPM ผู้ปักครองหรือผู้เลี้ยงดูเด็ก ไม่มีความสม่ำเสมอในการใช้คุณมือ ซึ่งคุณมือนี้ติดตามดูพัฒนาการเด็กตั้งแต่แรกเกิด-๖ปี อาจส่งผลทำให้เด็กขาด

โอกาสในการได้รับการส่งเสริมและระดับพัฒนาการจากผู้ปกครอง ที่จะทำให้เด็กมีพัฒนาการที่สมวัยมีความฉลาดทั้งด้านสติปัญญา (IQ) ด้านอารมณ์ (EQ) เดิบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพ ดังคำกล่าว ของวัลลภ ไทยเหนือ (อ้างใน สถาบันพัฒนาอนามัยเด็กแห่งชาติ กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข,๒๕๖๐) หากมีการใช้คู่มือ DSPM อย่างสม่ำเสมอ ผลลัพธ์ที่ได้ เด็กมีพัฒนาการสมวัยเพิ่มขึ้น มีการค้นพบเด็กที่มีพัฒนาการล่าช้าและพับแพที่ได้ทันเวลา

๖. การนำไปใช้ประโยชน์/ผลกระทบ

- ข้อมูลด้านความรู้เรื่องพัฒนาการเด็ก ๐-๕ ปี ของผู้ปกครองเด็ก นำไปสู่การวางแผนให้ความรู้ที่ถูกต้องแก่ผู้ปกครอง
- พฤติกรรมการใช้คู่มือเฝ้าระวังและส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัย(DSPM)ของผู้ปกครองเด็ก นำข้อมูลที่ได้เป็นแนวทางจัดทำโครงการเพื่อส่งเสริมการใช้คู่มือให้เหมาะสม

๗. ความยุ่งยากและข้อข้อในดำเนินการ

ต้องใช้ความพยายามเป็นอย่างมาก ในการทบทวนวรรณกรรม เพื่อจัดทำเครื่องมือ รวมถึงการจัดเก็บข้อมูล ต้องใช้เวลาอย่างนานเนื่องจากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙(โควิด-๑๙) ทำให้คลิกนิก สุขภาพเด็กดี (WCC) ต้องยกเลิกให้บริการเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรค พอกลับมาเปิดให้บริการอีกครั้ง การเก็บข้อมูลงานวิจัยจึงดำเนินงานต่อได้

๘. ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการ

ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีเวลาไม่เพียงพอในการตอบแบบสอบถาม บางคนก้มมาคนเดียว ไม่มีคนดูบุตรหลานให้ทำให้การอ่านคำถามบางข้อไม่เข้าใจ เนื่องจากรีบกลับ

๙. ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

๑. จากผลการศึกษาครมีการส่งเสริม เพิ่มความรู้ ความเข้าใจ เรื่องพัฒนาการเด็กปฐมวัยและความรู้ เรื่องการใช้คู่มือเฝ้าระวังและส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัย (DSPM) ให้แก่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการดูแลเด็กทั้งครู คุณย์พัฒนาเด็กเล็ก ผู้เลี้ยงดูเด็กที่บ้าน และ อสม.

๒. สามารถนำผลการวิจัยครั้งนี้เป็นแนวทางวางแผนจัดทำโครงการงานพัฒนาการเด็กปฐมวัยต่อไป ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

๑. การศึกษาสถานการณ์การดำเนินงาน และสภาพปัญหาการเฝ้าระวังและ ส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัย ในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก เนื่องจากเด็กปฐมวัยส่วนใหญ่ อยู่ในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

๒. ความมีการศึกษาผลของการระดับพัฒนาการในกลุ่มสังสัยว่าล่าช้าโดยใช้คู่มือ DSMP

๑๐. การเผยแพร่องค์ความรู้

ไม่ได้ทำการเผยแพร่องค์ความรู้

๑๑. ผู้มีส่วนร่วมในผลงาน (ถ้ามี)

นางสาวจีญาพัชญ์ คำมูล สัดส่วนของผลงาน ๑๐๐ %

ขอรับรองว่าผลงานดังกล่าวเป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ) *นิจาระชุม*

(นางสาวจีญาพัชญ์ คำมูล)

(ตำแหน่ง) นักวิชาการสาธารณสุขปฏิบัติการ

(วันที่) ๗ / ธันวาคม / ๒๕๖๔

ผู้ขอประเมิน

ได้ตรวจสอบแล้วขอรับรองว่าผลงานดังกล่าวข้างต้นถูกต้องตรงกับความเป็นจริงทุกประการ

(ลงชื่อ) *นาย ก.*

(นางนาถทูษา คำเมือง)

(ตำแหน่ง) พยานาลีวิชาชีพชำนาญการ

(วันที่) ๒๘ / สิงหาคม / ๒๕๖๗

ผู้บังคับบัญชาที่กำกับดูแล

(ลงชื่อ) *ก.*

(นายชัยรัตน์ สมบูรณ์อนกิจ)

(ตำแหน่ง) นายแพทย์ชำนาญการ

(วันที่) ๙ / สิงหาคม / ๒๕๖๗

ผู้บังคับบัญชาที่กำกับดูแล

(ลงชื่อ) *ก.*

(นายสมศักดิ์ ยืนประโคน)

(ตำแหน่ง) ผู้อำนวยการโรงพยาบาลสมเด็จพระบูพาราษณะแก้ว

(วันที่) ๒๐ / สิงหาคม / ๒๕๖๗

ผู้บังคับบัญชาที่เห็นอีกหนึ่ง

(ลงชื่อ) *ก.*

(นายประภาส ผูกดวง)

(ตำแหน่ง) นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดสระบุรี

(วันที่) ๙ มกราคม ๒๕๖๖

ผู้บังคับบัญชาที่เห็นอีกหนึ่ง

ผลงานลำดับที่ ๒ และผลงานลำดับที่ ๓ (ถ้ามี) ให้ดำเนินการเหมือนผลงานลำดับที่ ๑

โดยให้สรุปผลการปฏิบัติงานเป็นเรื่องๆไป

หมายเหตุ : คำรับรองจากผู้บังคับบัญชาอย่างน้อยสองระดับ คือ ผู้บังคับบัญชาที่กำกับดูแล และผู้บังคับบัญชาที่เห็นอีกหนึ่งระดับ เว้นแต่ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวเป็นบุคคลคนเดียวนั้น ก็ให้มีคำรับรองหนึ่งระดับได้

**แบบเสนอแนวคิดการพัฒนาหรือปรับปรุงงาน
(ระดับชำนาญการ)**

๑. เรื่อง การพัฒนาเสริมทักษะการเลี้ยงดูเด็กปฐมวัยเพื่อการส่งเสริมพัฒนาการครบ ๕ ด้าน

๒. หลักการและเหตุผล

เด็กแรกเกิดถึง ๕ ปี เป็นช่วงวัยที่สำคัญที่สุดของการเจริญเติบโต ทั้งร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและ สติปัญญา เป็นวัยที่สำคัญเหมาะสมในการบูรณาการเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต การอบรมเด็กให้ เติบโตและพัฒนาอย่างมีคุณภาพ ผู้ปกครองมีบทบาทสำคัญในอบรมเด็ก ให้ความรักความเอาใจใส่ โดยเฉพาะ เด็กช่วงอายุ ๓ ปี เป็นโอกาสทองของชีวิต เพราะว่าสมองมีการเจริญเติบโตสูงสุด พร้อมที่จะเรียนรู้ในทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ จิตใจ และสังคม ล้วนมีความสำคัญและเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันหมวด การเปลี่ยนแปลงของพัฒนาการด้านหนึ่งย่อมมีผลให้พัฒนาการอีกด้านหนึ่งเปลี่ยนแปลงไปด้วย เช่น เด็กที่มี ร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์มักเคลื่อนไหวคล่องแคล่ว สามารถช่วยเหลือตนเองได้ มีอารมณ์แจ่มใส รู้จักควบคุม อารมณ์ เข้ากับผู้อื่นได้ดี และมีความสนใจเรียนรู้สิ่งรอบตัว ในทางตรงกันข้ามเด็กที่มีสุขภาพไม่ดี มักประสบ ปัญญาด้านการเจริญเติบโตของร่างกายล่าช้า หรือหยุดชะงักชั่วขณะ อารมณ์หงุดหงิดง่าย มีอาการเคราซึม ปรับตัวเข้ากับผู้อื่นได้ยาก และขาดสมารถในการเรียนรู้สิ่งต่างๆ ซึ่งจากการสำรวจพัฒนาการในเด็กไทยพบว่า เด็ก อายุแรกเกิดถึง ๕ ปี มีพัฒนาการล่าช้ากว่าร้อยละ ๓๐ หรือประมาณ ๔ ล้านคน และจากการประเมิน พัฒนาการเด็กในเด็กแรกเกิดถึง ๕ ปี พบรебบเด็กที่มีพัฒนาการล่าช้ากว่าร้อยละ ๑.๘๗ นอกจากนี้ยังพบว่า ผู้ปกครองของเด็กแรกเกิดถึง ๕ ปี กว่าร้อยละ ๕๐ ยังขาดความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องในการประเมินพัฒนาการ และการกระตุ้นพัฒนาการเด็กในด้านต่างๆ เพื่อให้การดูแลพัฒนาการเด็กวัยแรกเกิดถึง ๕ ปี ได้รับการดูแล ประเมินแก้ไขพัฒนาการ ฝ่าระวังด้านพัฒนาการอย่างต่อเนื่อง และส่งต่อเพื่อการรักษาในรายที่มีปัญหา เพื่อให้ เด็กวัยดังกล่าวมีพัฒนาการที่สมวัย เป็นทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพต่อไป

๓. บทวิเคราะห์/แนวความคิด/ข้อเสนอ และข้อจำกัดที่อาจเกิดขึ้นและแนวทางแก้ไข

ข้อมูลการประเมินพัฒนาการเด็ก ๐-๕ ปี ในปีที่ผ่านมาพบเด็กพัฒนาการสั้นล่าช้าเป็นจำนวนมากและ ผู้ปกครองยังขาดความรู้ในเรื่องพัฒนาการเด็ก ๕ ด้าน ขาดความเข้าใจเรื่องการใช้คู่มือฝ่าระวังและส่งเสริม พัฒนาการเด็กปฐมวัย(DSPM) โดยมีกิจกรรมการดำเนินดังนี้

๑. เขียนโครงการ

๒. ชี้แจงวัตถุประสงค์โครงการแก่ผู้เกี่ยวข้อง

๓. วางแผนดำเนินการโครงการ

๔. อบรมให้ความรู้เรื่องพัฒนาการเด็กแรกเกิดถึง ๕ ปี

๕. สอนใช้คู่มือฝ่าระวังและส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัย(DSPM) การใช้สื่อส่งเสริมพัฒนาการเด็ก

๖. แบ่งกลุ่มสาธิตประเมินพัฒนาการเด็ก การส่งต่อเด็กที่สัมภัยพัฒนาการล่าช้า

๗. สรุปผลการดำเนินงาน

ข้อจำกัดที่อาจเกิดขึ้น

การดำเนินกิจกรรมอาจไม่เป็นไปตามแผนที่กำหนดเนื่องจากกลุ่มเป้าหมาย เข้าร่วมกิจกรรมไม่ครบ ตามจำนวนเป้าหมาย

แนวทางแก้ไข

- ประสานกลุ่มเป้าหมาย โดยกำหนดกลุ่มเป้าหมาย และ วัน เวลา ให้ชัดเจน
- สำรวจแบบตอบรับการเข้าร่วม

๔. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

๑. ผู้ปกครองเด็กมีความรู้เรื่องพัฒนาการเด็กสามารถทดสอบพัฒนาการและกระตุ้นพัฒนาการของบุตรตนเองได้
๒. เด็กที่มีพัฒนาการผิดปกติได้รับส่งต่อเพื่อกระตุ้นพัฒนาการ

๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จ

๑. ผู้ปกครองมีความรู้และสามารถประเมินพัฒนาการเด็กได้โดยใช้คู่มือเฝ้าระวังและส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัย(DSPM) อย่างน้อยร้อยละ ๗๐
๒. ผู้ปกครองมีความรู้เรื่องพัฒนาการเด็กเพิ่มขึ้นอย่างน้อยร้อยละ ๗๐
๓. เด็กที่สงสัยพัฒนาการล่าช้าได้รับการส่งต่อทุกราย

(ลงชื่อ) *กิตติภานุชัย*

(นางสาวจิญญาพัชญ์ คำมูล)

(ตำแหน่ง) นักวิชาการสาธารณสุขปฏิบัติการ

(วันที่) ๒ / กันยายน / ๒๕๖๘

ผู้ขอประเมิน